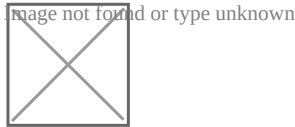

Ιερομόναχος Ιωάννης Κολιτσιώτης (1912 - 4 Ιουνίου 1994) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Γεννήθηκε ο κατά κόσμον Δημήτριος Ψιλογιώργης στη Νικήτη Χαλκιδικής το 1912. Μόλις 16 ετών, το 1928, προσήλθε να μονάσει στο Βατοπεδινό Κελλί των Αγίων Αναργύρων-Κολιτσούς. Γέροντάς του ήταν ο ιερομόναχος Κοσμάς, άνδρας λίαν αυστηρός, κτήτορας, το 1904, του ωραίου, πετρόκτιστου ναού. Ο ίδιος Γέροντας είχε δεχθεί τον Παύλο Μελά με τα παλικάρια του, σε μία επίσκεψή τους στο Κελλί, τους οποίους μετάλαβε των αχράντων Μυστηρίων κατά την έναρξη του Μακεδονικού Αγώνα.

Ιερομόναχος Ιωάννης Κολιτσιώτης 01

Παπα-Γιάννης Κολιτσιώτης, ο καλοκάγαθος.

Στο Κελλί το 1941, σε ηλικία 14 ετών, ήλθε ο μετέπειτα ιερομόναχος Βασίλειος από την Ιερισσό. Η ζωή τους κύλησε ήρεμη, γαλήνια, με τις καθημερινές ιερές ακολουθίες, τις αγροτικές εργασίες και το ψάρεμα. Ο Βασίλειος είχε άπειρο σεβασμό στον Γέροντά του Ιωάννη και του έτρεφε μεγάλη αγάπη ως πραγματικό του πατέρα. Τον έμαθε να διαβάζει, να γράφει, να ψέλνει, να προσεύχεται, να υπακούει, να σέβεται, ν' αγαπά τη φιλοξενία, όπως έκανε και ο ίδιος.

Ιερομόναχος Ιωάννης, Γέροντας ιερού Κελλίου Αγίων Αναργύρων Κολιτσούς.

Ιερομόναχος Ιωάννης, Γέροντας ιερού Κελλίου Αγίων Αναργύρων Κολιτσούς.

Ο Γέροντας υπόμεινε καρτερικά πολλούς πειρασμούς και βαριές ασθένειες. Έπασχε από καρδιακή ανεπάρκεια και κατόπιν εγκεφαλικού επεισοδίου έπαθε ημιπληγία κι έμεινε κατάκοιτος επί ένα χρόνο. Στην κατάσταση αυτή μία ημέρα ζήτησε από τον υποτακτικό του να του αλλάξει ρούχα να πάει στην εκκλησία. Απόρησε, αλλά έκανε υπακοή. Έκανε τρεις φορές τον σταυρό του και άρχισε να βαδίζει σταθερά προς την εκκλησία. Προσκύνησε τις εικόνες, την αγία τράπεζα και το άγιο Ευαγγέλιο. Ο υποτακτικός με μεγάλη συγκίνηση τον ακολουθούσε με δάκρυα σταυροκοπούμενος

για το θαύμα που έβλεπε. Μετά πήγε να δει τα ζώα τους, που τόσο τα αγαπούσε.

Ο παπα-Γιάννης, όπως τον έλεγαν, ήταν ένας ήσυχος και δοσμένος στον Θεό άνθρωπος. Πολλές φορές τον καλούσαν στα χωριά της Χαλκιδικής να πάει να εξομολογήσει τους πιστούς. Πολλές ψυχές καθαρίστηκαν κι έλαβαν άφεση αμαρτιών από το άγιο πετραχήλι του. Όταν αισθάνθηκε το τέλος του, ζήτησε να κοινωνήσει του αχράντου σώματος και αίματος του Χριστού. Μόλις κοινωνήσε, έκανε το σημείο του σταυρού, σταύρωσε μόνος του τα χέρια του, έκλεισε τα μάτια του και αναχώρησε η κατά χάρη αθάνατη ψυχή του από το σώμα του, για ν' αναπαυθεί αιώνια μετά των δικαίων. Ο καλός υποτακτικός του, παπα-Βασίλης († 2002), έπραξε ακριβώς όλα τα δέοντα για την εξόδιο ακολουθία, την ταφή και τα μνημόσυνά του.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 4.6.1994.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Βατοπεδίου. Γιάννη Μαρίνου, Κολιτσού, Κελλίων «Άγιοι Ανάργυροι» Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους, Ιερισσός 2005.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνα, τόμος Γ΄ 1984-2000, σελ. 1361 – 1363